

Î N C H E I E R E

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mereacre Valentin și a recursului declarat de către Pecerscaia Elena,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pecerscaia Elena împotriva lui Mereacre Valentin, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorului Centru, municipiul Chișinău cu privire la decăderea de drepturile părintești, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și la cererea reconvențională depusă de Mereacre Valentin împotriva Elenei Pecerscaia, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Ialoveni cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017 și împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Pecerscaia Elena, casată hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 31 ianuarie 2017 în partea admiterii acțiunii reconvenționale și în această parte emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii reconvenționale,

c o n s t a t ă :

La 8 octombrie 2015 Pecerscaia Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mereacre Valentin, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorului Centru, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că îl cunoaște pe Mereacre Valentin din luna martie a anului 2008, iar chiar din luna mai a aceluiași an ultimul a început să o suspecteze de infidelitate.

A comunicat că în luna iunie a anului 2009 a aflat că este însărcinată, iar Mereacre Valentin a insistat să avorteze și să nu păstreze copilul, din motiv că dânsul este căsătorit și are deja trei copii.

A relatat că la XXXXX s-a născut fiica XXXXX și inițial Mereacre Valentin a fost împotriva să figureze în certificatul de naștere a copilului ca tată.

A mai susținut că, ulterior, la 23 mai 2013, la insistența pârâtului, a mers la OSC sect. Centru. mun. Chișinău, unde a fost întocmit un aviz cu privire la completarea actului de stare civilă, prin care au fost făcute modificări în declarația privind starea paternității și numele copilului. La rubrica tata – a fost inclus numele Mereacre Valentin, iar numele copilului a fost modificat din XXXXX în XXXXX.

A menționat reclamanta că, Mereacre Valentin a denigrat-o în fața familiei sale, a amenințat-o că îi va lua copilul și în permanență poartă asupra sa camere video și foto și îi înregistrează pe toți, circumstanțe care îi permit să creadă că dânsul suferă de o maladie psihică.

A afirmat că a fost agresată fizic în fața fiicei de către pârât, care de atunci este foarte speriată și tremură în prezența lui Mereacre Valentin.

A reiterat că pârâtul nu-și îndeplinește obligațiile de părinte, eschivându-se de la plata pensiei de întreținere și manifestând un comportament amoral care influențează negativ asupra copilului.

A susținut că copilul minor XXXXX permanent a locuit cu reclamanta și este imposibil stabilirea locului de trai a copilului minor cu pârâtul care a recunoscut că este tată abia peste trei ani și aplică violența fizică și psihică asupra sa în prezența copilului.

A solicitat decăderea lui Mereacre Valentin din drepturile părintești asupra copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, stabilirea locului de trai a copilului minor XXXXX, cu mama, Pecerscaia Elena și încasarea de la Mereacre Valentin a pensiei pentru întreținerea copilului minor XXXXX în mărime de ¼ din salariu și/sau alte venituri, până la atingerea majoratului.

La ședința de judecată din 18 decembrie 2015, Mereacre Valentin a depus o cerere reconvențională împotriva Elenei Pecerscaia, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Ialoveni cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii reconvenționale, a indicat că de la începutul relațiilor de concubinaj cu Pecerscaia Elena a avut mereu o atitudine corectă față de aceasta, i-a acordat ajutor financiar atât ei, copilului său, XXXXX, cât și întregii familii a reclamantei.

A comunicat că nu a fost niciodată împotriva copilului, dimpotrivă întotdeauna a dorit să întemeieze o familie cu Pecerscaia Elena, motiv din care a și insistat ca copilul să-i poarte numele și să fie introdus în certificatul de naștere la rubrica tată.

A mai susținut că a înscris copilul la o grădiniță privată „Izvoarașul cunoștințelor” din mun. Chișinău, unde achita 175 euro lunar, însă Pecerscaia Elena a transferat copilul la o altă grădiniță.

A relatat că în luna august a anului 2013 Mereacre Valentin și Pecerscaia Elena, împreună cu copilul lor comun au fost la odihnă în Turcia pentru o perioadă de 14 zile, toate cheltuielile fiind suportate de către dânsul.

A invocat că Pecerscaia Elena duce un mod de viață amoral, face abuz de băuturi alcoolice, nu este angajată în câmpul muncii, nu are studii, nu are surse de existență, locuiește împreună cu încă patru persoane într-un spațiu locativ compus din trei odăi, iar copilul nu are condiții necesare pentru o creștere și dezvoltare normală.

A menționat că Pecerscaia Elena a încălcat condițiile stabilite de către Comisia pentru protecția copilului aflat în dificultate din cadrul Direcției pentru protecția drepturilor copilului a sectorului Centru, mun. Chișinău, prin interzicerea întrevederilor copilului XXXXX cu tatăl ei, Mereacre Valentin.

A specificat că el este angajat în câmpul muncii, fiind directorul și fondatorul SRL „Pesco-Impex”, are studii superioare, locuiește într-o casă cu o suprafață de 172 m.p. cu opt odăi, iar pentru copilul minor sunt pregătite două odăi dotate cu mobilier și tot ce este necesar pentru o dezvoltare și creștere normală a copilului.

A solicitat determinarea domiciliului copilului minor, XXXXX, născută la XXXXX, cu tata, Mereacre Valentin.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 31 ianuarie 2017 a fost respinsă acțiunea inițială, ca fiind neîntemeiată și a fost admisă acțiunea reconvențională. S-a determinat domiciliul copilului minor, XXXXX, născută la XXXXX, cu tata Mereacre Valentin.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017 a fost admis apelul declarat de către Pecerscaia Elena, casată hotărârea în partea admiterii acțiunii reconvenționale, și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea reconvențională a fost respinsă. În rest, hotărârea a fost menținută fără modificări.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017 a fost stabilit domiciliul copilului minor, XXXXX, născută la XXXXX, cu mama acesteia Pecerscaia Elena. S-a încasat de la Mereacre Valentin în beneficiul Elenei Pecerscaia pensia de întreținere a copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, în mărime de ¼ din salariu și/sau alte venituri, începând cu 8 octombrie 2015 până la atingerea majoratului de către acesta.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că, deși între părinții copilului minor relațiile sunt tensionate, faptul dat nu constituie temei de decădere din drepturile părintești, or acesta manifestă interes față de copil, fapt ce rezultă din depunerea acțiunii privind stabilirea domiciliului copilului minor cu dânsul.

A reținut că Pecerscaia Elena, mama minorei, își îndeplinește obligațiunile părintești, are grijă de educația acesteia, precum și are stabilită cu aceasta o profundă relație emoțională.

Totodată a constatat că, legătura psihologică sau emoțională între minora XXXXX și tatăl, Mereacre Valentin, lipsește. Minora nu îl percepe ca pe o persoană apropiată, de încredere, ca tată, manifestând în prezența acestuia dezinteres și emoții negative.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că, stabilirea domiciliului minorei cu tatăl acesteia, este contrar intereselor minorei și i-ar putea provoca o traumă psihologică, fiind stabilită cu traiul într-o casă care îi este străină, cu persoane pe care nu le cunoaște.

A relevat că, Mereacre Valentin, fiind tatăl minorei poate avea întrevederi cu aceasta, exercitându-și obligațiile părintești, fapt ce nu îl împiedică să stabilească o legătură cu copilul minor, însă, reieșind din circumstanțele speței, starea psihologică a copilului, atașarea față de mamă și buneii, atitudinea negativă la moment față de figura paternală, stabilirea domiciliului cu acesta ar contraveni intereselor minorei. Or, anume interesul copilului minor, nu al părinților, prevalează.

La 5 decembrie 2017 Mereacre Valentin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017 și deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziilor instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat cauza superficial și nu a argumentat clar soluția sa.

A afirmat că instanța de apel s-a bazat pe Nota informativă întocmită de către Direcția pentru protecția drepturilor copilului a sect. Ciocana, mun. Chișinău, însă un asemenea act nu există la materialele cauzei.

A susținut că instanța de apel a ignorat avizul Direcției pentru protecția drepturilor copilului a sectorului Centru, mun. Chișinău, în care s-a indicat că, mama nu contribuie la ameliorarea relației dintre fiică și tată și dimpotrivă înrăutățește starea psihologică a copilului minor.

Totodată, a mai menționat că instanța de apel nu a apreciat faptul că Pecerscaia Elena neîntemeiat îi restricționează accesul la copil și nu îi permite să-și vadă fiica.

La 17 ianuarie 2018 Pecerscaia Elena a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017 și deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziilor instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului a indicat că contestă decizia instanței de apel doar în partea în care a fost respinsă cerința sa de decădere din drepturile părintești a lui Mereacre Valentin.

A comunicat că instanța de apel nu a supus aprecierii faptul că Mereacre Valentin îi denigrează imaginea, iar fiica XXXXX neagă prezența tatălui și refuză să comunice cu acesta.

A reiterat că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, contradictoriu și dreptul de acces la justiție, prin faptul că instanța de apel nu a examinat și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel de către Pecerscaia Elena.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La materialele cauzei nu se atestă date cu privire la expedierea deciziei din 20 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, însă potrivit recipisei anexate se confirmă faptul că Mereacre Valentin a făcut cunoștință cu decizia motivată la 11 octombrie 2017 (f. d. 141, vol. II), iar Pecerscaia Elena a făcut cunoștință cu decizia la 9 ianuarie 2018, fapt confirmat prin recipisa din aceeași dată (f. d. 164, vol. II).

Astfel, recursul declarat la 5 decembrie 2017, și respectiv la 17 ianuarie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017 și împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, se consideră a fi depuse în termen.

La 26 decembrie 2017, în adresa intimațiilor Pecerscaia Elena, Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Centru, mun. Chișinău și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni a fost expediată copia recursului declarat de către Mereacre Valentin, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 18 ianuarie 2018, în adresa intimațiilor Mereacre Valentin, Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Centru, mun. Chișinău și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni a fost expediată copia recursului declarat de către Pecerscaia Elena, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința depusă la 17 ianuarie 2018, Pecerscaia Elena a solicitat declararea recursului depus de Mereacre Valentin ca fiind inadmisibil.

Însă, ceilalți intimații nu și-au exercitat dreptul procedural și nu au depus referință în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Mereacre Valentin și a recursului declarat de către Pecerscaia Elena în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mereacre Valentin și recursul declarat de către Pecerscaia Elena, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursul declarat de către Mereacre Valentin și recursul declarat de către Pecerscaia Elena.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Mereacre Valentin și recursul declarat de către Pecerscaia Elena, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva